

in p[ro]fidei sp[irit]u karitatisq[ue] uniu[er]su[m] q[uo]d ineffabili pignore spon[sa] x[risti]
 in unū hominē absq[ue] differentia sexus. et t[er]t[er]tionis g[ra]tia mare sim[il]i
 pati ipso unitatis uinculo. ut etia[m] aptice tenor doctrine ostendit. ut siue g[ra]tia
 siue passio sit singulor[um] in corp[or]e redundet uniu[er]su[m]. Nam q[ui]s q[ui]s ab hoc affectu
 cōmunionē etia[m] p[ro]moris stupore reddat alien[us] ab ipsius cōsortio corporis red
 dit extraneus. nec sibi blandiat uacua umbra xp[ristiane] cōfessionis. qui p[ro]p[ter]
 unitā katholicā cōmunionis. Igit[ur] quō uni capitis mēbra sum[us]. iusta ac f[er]u
 cōpassionis uicissitudine n[ost]ris malis cōpati uos estimam[us]. Ideoq[ue] q[ua]nto dolore
 q[ua]ntoq[ue] annu[us] cruciatu afficim[ur]. v[er]e karitati indicam[us]. Exasperat aut[em] & re
 crudescit hic dolor ext[ra] immani & effrenata licentia q[ua]rūda[m] indoctrina eor[um]
 tramitē iusticie excedentiu[m]. q[ui] uelut tēpestas incitata nō bono sp[irit]u deserviunt
 tenere. ep[iscopu]m n[ost]rū diu[er]dicando. cū temerariū iudiciū auctoritate Gregori
 plerūq[ue] nocet ei de q[ui] tenere iudicat. et aut[em] q[ui] temere iudicat. ipsa temeritas
 necesse est ut noceat. Hinc in scā nicēna synodo sanctū ē. Caveant iudices
 ne in quēq[ue] absente sententiā dicant. nā u[er]ita erit. h[ic] Greg[orius] in om[n]i aut[em] q[uo]d de uob[is] ex
 dr[um] recurre ad archana m[ent]is debem[us]. & si om[n]is uituperent lib[er] ē tam[en] quē cōscientia nō accusat.
 q[ui]a & si om[n]is laudent lib[er] ē nō pot[est]. si hunc cōscientia accusat. Unde Aug[ustinus] q[uo]d nemo de cōmuni
 one sit respuend[us] n[isi] sponte cōfessus. aut in iudicio cōuictus. h[ic] Aug[ustinus] in libro de penitencia
 Nos a cōmunionē neminē p[ro]hibere possum[us]. quāq[ue] hec p[ro]hibitio nō mortalis ē. medici
 nalis sit. nā ut sponte cōfessus. aut solari aliq[ui] t[em]p[or]e ecclesiastico iudicio nominatū atq[ue] cui cū
 Quare miram[ur] nā mirari cogim[ur] unde qua temeritate d[omi]nū n[ost]rū ep[iscopu]m audeant diu[er]dicare.
 nosq[ue] a cōmunionē q[ui]a scē iura p[ro]solum[us] ei obediētie p[re]sumant separare. cui scē p[ro]dolore
 nos usq[ue] unū uenerabile audim[us] int[er] ee. uosq[ue] affirmare pontifices q[ui]sdā sacramēta diu
 na polluerē. cū scdm̄ katholicā fidē scāia doctrinā nec sacramēta diuina n[isi] nocere
 pot[est] q[ui]sq[ue]. nec sacramēta diuina in istis nocere possunt cuiq[ue] q[ui]a nec d[omi]n[us] nocere in p[ro]p[ter]
 patit quēquā. Qui enī nocet archiep[iscopu]s. recipiet id q[uo]d noceat. Possum[us] etia[m] de hac re senten
 tiā Nicolai p[ap]e in mediū atq[ue] habere. qui cū interrogaret[ur] utru[m] debeat cōmunio a sac[er]dote in
 adulterio dephenso suscipi. ait. Non pot[est] q[ui]cūq[ue] pollutus ē sacramēta diuina polluerē.
 p[er] eloacas & latinas transiens aliq[ui]d exinde cōtaminationis existere. nec pot[est] solis radius
 cūq[ue] sit sac[er]dos. quē scā s[an]ctaminiat nō pot[est]. Idcirco ab eo usq[ue] iudicio magistror[um]
 reph[er]et cōmunio ē p[er]cipienda q[ui] mali administrando bona se tantū sedant.
 ep[iscopu]m accensa fax sibi q[uo]dam deq[ui]ntū parat. alius lum[en] administrat. & unde alius
 cōmodū exhibet. inde sibi dispendiū parat. Summe g[ra]t[ia] inq[ui]pide ab om[n]i sac[er]dote
 xp[risti] mysteria. quō in fide xp[risti] purgant[ur] om[n]es. Fides enī ē que uiuēt. h[ic] Greg[orius]
 anima suscipiente baptismū ē p[er]fectū. & in om[n]i sac[er]dote cōp[er]it xp[risti] esse p[er]fectū
 Qui rursus sacre scripture cōcordans ait. Primi audias ne iudicaueris. nequē s[an]cti
 p[ro]bationē illat[ur] accusationis nec u[er]it[as] ab ecclesiā cōmunionē sit.

Qm. 29880/5

similis
Cum per fidei spei karitatisque vinculum quo ineffabili pignore sponsa Christi g... in unum hominem absque differentia sexus etatis conditionis gratia matre sim (...) rati ipso unitatis vinculo, ut etiam apostolice tenor doctrine ostendit, ut sive gloria sive passio sit singulorum, in corpus redundet universum. Nam quisquis ab hac affectuum communione etiam per mortis stuporem redditur alienus ab ipsius consortio corporis redditur extraneus, nec sibi blandiatur vacua ~~cum~~bra christiane confessionis qui perdit vitam katholicae ¹⁾ communionis. Igitur quoniam unius capitis membra sumus iusta ac fraterna compassionis vicissitudine nostris malis compati vos estimamus. Ideoque quanto dolore quantoque animi cruciatu afficimur, vestre karitati indicamus. Exasperatur autem et recrudescit hic dolor ex tam inmani et effrenata licentia quorundam in doctrina eorum tramitem iusticie excedentium, qui velut tempestas incitata non bono spiritu deseuiunt temere, episcopum nostrum diiudicando, cum temerarium iudicium auctoritate Gregorii plerumque nihil ²⁾ nocet ei de quo temere iudicatur, ei autem qui temere iudicat, ipsa temeritas necesse est ut noceat. Hinc in sancta Nicena synodo sanctitum est: Caveant iudices, ne in quemquam absentem sententiam dicant, nam irrita erit. Item Gregorius: In omni autem quod de vobis extra dicitur, recurrere ad archana mentis debemus, et si omnes vituperent, liber est tamen, quem conscientia non accusat; quia etsi omnes laudent, liber esse non potest, si hunc conscientia accusat. Unde Augustinus, quod nemo a communione sit respuendus non sponte confessus aut in iudicio convictus. Item Augustinus in libro de penitentia: Nos a communione neminem prohibere possumus quamquam hec prohibitio non mortalis, sed medicinalis sit, non aut sponte confessum aut saeculari aliquo vel ecclesiastico iudicio nominatum atque convictum. Quare miramur, nam mirari cogimur, unde et qua temeritate dominum nostrum episcopum audeant diiudicare, nosque a communione, quia sancte iura persolvimus ei obedientie, praesumant separare; cui secte pro dolor nos virum unum venerabilem audimus interesse, vosque affirmare pontifices quosdam sacramenta divina polluere, cum secundum catholicam fidem ³⁾ sanam doctrinam nec sacramentis divinis nocere

1) korr. aus catholica

2) über der Z.

3) erg. dahinter et? oder lies katholicae fidei?

potest quisquam nec sacramenta divina iniuste nocere possunt cuiquam, quia nec deus nocere inpune patitur quemquam. Qui enim nocet, ait apostolus, recipiet id, quod nocuit. Possumus etiam de hac re sententiam Nicolai papae in medium attrahere. Qui cum interrogaretur, utrum debeat communio a sacerdote in adulterio deprehenso suscipi, ait: Non potest, quicumque pollutus est, sacramenta divina pollueri, quae purgatoria cunctarum remedia cogitationum noscitis existere, nec potest solis radius per cloacas et latrinas transiens aliquod exinde contaminationis contrahere. Proinde qualiscumque sit sacerdos, quae sancta sunt, contaminare non potest.

Idcirco ab eo, usque quo iudicio magistrorum reprobetur, communio est percipienda, quo ⁴⁾ mali administrando bona se tantummodo ledant, et picea accensa fax sibi quidem detrimentum parat, aliis lumen administrat, et unde aliis commodum exhibet, inde sibi dispendium parat. Sumite ergo intrepide ab omni sacerdote christi mysteria, quoniam in fide christi purgantur omnia. Fides enim est, quae vincit hunc mundum; et quia non dantis, sed accipientis sit, sancto Hieronimo credendum est dicenti in omni anima suscipiente baptismum esse perfectum, et in omni sacerdote corpus christi esse perfectum. Qui rursus sacre scripture concordans ait: Priusquam audias, ne iudicaveris quemquam, et ante probationem illate accusationis neminem ab ecclesiastica communione (segregetur?).

4) ^oq̄ = quoniam?

Die Längenschnittblätter des 3. und 4. Bogenstückes 38. Trübener Fragment (ib. XI cap. IV. 18)
Die Längenschnittblätter des 3. und 4. Bogenstückes 38. Trübener Fragment (ib. XI cap. IV. 18)